

Elektromagnetische velden op het werk

Dit kennisbericht gaat over de risico's van blootstelling aan elektromagnetische velden in arbeidssituaties. In de klankbordgroep van het Kennisplatform is de wens geuit voor meer informatie over dit onderwerp, om bewustwording van deze risico's te verhogen. Het kennisbericht zet de belangrijkste risico's voor de gezondheid van werknemers op een rij. Het bevat geen nieuwe wetenschappelijke onderzoeksresultaten. Het kennisbericht is meer op de praktijk gericht dan eerdere kennisberichten. Het bericht kan helpen om informatie en adviezen van de overheid over elektromagnetische velden in arbeidssituaties te begrijpen. Het kennisbericht is in eerste instantie bedoeld voor werkgevers, arbeidshygiënisten, veiligheidsdeskundigen, preventiemedewerkers en bedrijfsartsen en andere medewerkers in de arbeidsgeneeskunde. Het is ook bedoeld voor geïnteresseerde werknemers. In dit bericht wordt zeer beperkt ingegaan op elektrogevoeligheid, waarbij mensen aangeven gezondheidsklachten te ervaren nabij bronnen van elektromagnetische velden. Elektrogevoeligheid is onderwerp van een apart Kennisbericht.

Dit kennisbericht begint met de conclusies van het Kennisplatform. Daarna wordt besproken wat er maatschappelijk speelt, vooral op het gebied van regelgeving. Vervolgens geeft het kennisbericht een beschrijving van de huidige stand van de wetenschap op het gebied van effecten van elektromagnetische velden in arbeidssituaties. Tenslotte worden manieren om het risico in de werkomgeving te verminderen besproken en wordt verwezen naar bronnen van aanvullende informatie. Een werkomgeving is een combinatie van de apparatuur op de werkplek en de manier waarop die apparatuur wordt gebruikt.

1 Conclusie van het Kennisplatform

Elektromagnetische velden boven een bepaalde sterkte kunnen schadelijk zijn voor de gezondheid.

In arbeidssituaties is de blootstelling aan elektromagnetische velden soms hoger dan op plaatsen die voor het algemeen publiek toegankelijk zijn.

In het merendeel van de arbeidssituaties levert de blootstelling aan elektromagnetische velden geen risico op voor de gezondheid en veiligheid van werknemers.

In sommige bijzondere arbeidssituaties kunnen hogere blootstellingen aan elektromagnetische velden optreden die wel risico's geven. De Nederlandse en Europese regelgeving schrijft werkgevers en werknemers daarom voor hoe ze deze risico's moeten beperken.

Bij enkele van de arbeidssituaties waar elektromagnetische velden wel risico's kunnen geven, is de beoordeling van de blootstelling een ingewikkelde taak. Deze kan daarom het best door deskundigen worden uitgevoerd.

2 Maatschappelijke context

De Nederlandse wetgeving regelt de bescherming van werknemers tegen de risico's van elektromagnetische velden. De Arbeidsomstandighedenwet definiëert een werknemer als een persoon die "jegens de werkgever krachtens arbeidsovereenkomst of publieksrechtelijke aanstelling gehouden is tot het verrichten van arbeid". Deze definitie lijkt veel op die in de Europese regelgeving. Volgens de Arbeidsomstandighedenwet heeft de werkgever de plicht om, met medewerking van de werknemer, ervoor te zorgen dat het werk geen nadelige invloed heeft op de veiligheid en gezondheid van die werknemer. Dit geldt ook voor onderhoudswerkers en ontwikkelaars of testers van apparatuur die EMV produceert. Zij werken vaak onder voor werknemers niet gangbare bedrijfsomstandigheden en kunnen daardoor een hogere blootstelling hebben. De werkgever maakt daartoe een risico-inventarisatie en -evaluatie (RI&E). Daarin beschrijft hij de geïdentificeerde risico's en het plan van aanpak met beheersmaatregelen om die risico's te voorkómen of beperken. Bij het maken van de RI&E besteedt de werkgever bijzondere aandacht aan mogelijk kwetsbare groepen, vooral jeugdigen en werknemers die zwanger zijn of borstvoeding geven. Daarnaast zorgt de werkgever ervoor dat werknemers over de risico's worden ingelicht en dat ze de instructies en voorschriften om de risico's te beperken naleven.

In het Arbeidsomstandighedenbesluit worden specifieke risico's nader beschreven. Het schrijft onder andere voor dat toestellen die elektromagnetische velden produceren deugdelijk gemaakt moeten zijn, in goede staat moeten verkeren en zich in een zodanige ruimte moeten bevinden en zodanig zijn opgesteld of afgeschermd, dat gezondheidsschade als gevolg van elektromagnetische velden zo veel mogelijk wordt voorkómen. Veiligheidsinstructies en persoonlijke beschermingsmiddelen kunnen hier ook aan bijdragen. De Arbeidsinspectie houdt toezicht op de naleving van de verschillende wetten en besluiten op het terrein van arbeidsbescherming.

Verschillende organisaties geven adviezen en informatie over de risico's van elektromagnetische velden in arbeidssituaties. In Nederland is dat onder meer het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Gezondheidsraad. Daarnaast kunnen arbodiensten de werkgever en de werknemer adviseren. Internationale organisaties van wetenschappelijke experts hebben waarden voor de sterkte van elektromagnetische velden vastgesteld, waaronder er volgens de laatste inzichten geen schade aan de gezondheid kan optreden ("grenswaarden voor blootstelling"). Hierbij is een veiligheidsmarge in acht genomen. Deze waarden zijn vastgelegd in de Richtlijn van de Europese Unie met nummer 2004/40/EG (verder genoemd "de Richtlijn").

Inmiddels heeft de Europese Commissie een voorstel gedaan voor herziening van de Richtlijn, waarin de nieuwste wetenschappelijke adviezen over grenswaarden zijn verwerkt en tegemoet wordt gekomen aan bepaalde praktische bezwaren. Het voorstel wordt momenteel behandeld in de Raad van de Europese Unie en het Europese Parlement. Tot die aanpassingen definitief zijn gaat de tekst van dit kennisbericht uit van de huidige Richtlijn. In afwachting van deze herziening is de richtlijn in de meeste lidstaten nog niet omgezet in nationale wetgeving.

3. Huidige stand van zaken in de wetenschap

Gezondheidseffecten op korte termijn

De grenswaarden voor blootstelling in de Nederlandse en Europese arbo-regelgeving zijn bedoeld om risico's voor de gezondheid en veiligheid van werknemers te voorkómen. Bij blootstelling onder de grenswaarden geven elektromagnetische velden volgens de laatste inzichten geen risico's. Als deze grenswaarden worden overschreden, is het mogelijk dat er schade aan de gezondheid of onveilige situaties ontstaan. Het soort effect dat elektromagnetische velden op het lichaam kunnen hebben, hangt af van de frequentie van de velden.

Elektromagnetische velden buiten het lichaam kunnen bij frequenties lager dan 10 megahertz in het lichaam elektrische velden en stromen opwekken. Als de stroomdichtheid in het lichaam groter is dan de grenswaarde voor blootstelling, kunnen hierdoor tintelingen, pijn, samentrekkingen van spieren of stoornissen in de hartfunctie ontstaan. Bij frequenties van 60 hertz en lager kunnen ook lichtflitsen in de ogen worden gezien door stimulatie van het netvlies.

Bij frequenties hoger dan 100 kilohertz kan opwarming van het lichaam optreden als de snelheid van energie-opname (in het Engels: Specific Absorption Rate of SAR) door het lichaam groter is dan de grenswaarde voor blootstelling. Hierdoor kunnen vooral organen in het lichaam beschadigd worden die moeilijk warmte af kunnen voeren, zoals het oog. Als de grenswaarden voor blootstelling worden overschreden, kan dit leiden tot directe of vertraagd optredende symptomen. Direct na blootstelling kan een gevoel van elektrische schok, gevoel van warmte of pijn optreden. Binnen een uur tot enkele dagen na blootstelling kunnen geïrriteerde ogen, vertroebeling van de ooglenzen, tintelingen, verminderd gevoel in de vingers, verkleurde huid, hoofdpijn, misselijkheid of slaperigheid optreden.

De grenswaarden voor blootstelling in de Europese Richtlijn zijn bedoeld om bovenstaande effecten op het lichaam te voorkómen. De grenswaarde voor blootstelling is de maximaal toelaatbare stroomdichtheid of de maximaal toelaatbare snelheid van energie-opname in het lichaam. De grenswaarden voor blootstelling zijn voor de algemene bevolking vijf keer zo streng als voor werknemers, onder andere omdat in de bevolking ook mogelijk extra kwetsbare groepen zoals kinderen, bejaarden en zieken vóórkomen. Omdat de stroomdichtheid en de snelheid van energie-opname in het lichaam lastig te meten of berekenen zijn, geeft de Richtlijn ook actiewaarden. Dit zijn de maximale sterktes van de elektromagnetische velden buiten het lichaam, die van de grenswaarden voor blootstelling zijn afgeleid. De actiewaarden zijn zo gekozen dat wanneer de actiewaarden niet worden overschreden, de grenswaarden voor blootstelling ook niet worden overschreden. Wanneer de actiewaarden wel worden overschreden, worden de grenswaarden voor blootstelling niet automatisch overschreden, omdat er een veiligheidsmarge is toegepast. Of de grenswaarde wordt overschreden kan worden getoetst, bijvoorbeeld door berekeningen te doen. Hiervoor is bijzondere expertise nodig. Als de grenswaarden worden overschreden, hoeven niet automatisch gezondheidsklachten op te treden, omdat ook bij het vaststellen van de grenswaarden een veiligheidsmarge is toegepast.

Wat kan er in extreme gevallen gebeuren bij overschrijding van de grenswaarden voor blootstelling?

Een voorbeeld van een extreem incident met blootstelling boven de grenswaarden is een ongeluk met twee onderhoudswerkers aan een televisiezender. Doordat de onderhoudsflit waar ze in stonden per ongeluk omhoog ging, kwamen hun hoofd, bovenlijf en armen enkele minuten in de zendbundel terecht. Dit resulteerde direct in een gevoel van warmte en pijn. Een uur tot dagen na het ongeluk was de huid plaatselijk rood geworden en gaf een prikkend gevoel, waren de ogen geïrriteerd en trad hoofdpijn, misselijkheid en diarree op.

Mogelijke gezondheidseffecten op lange termijn

Tot nu toe is in experimenteel onderzoek met proefdieren niet aangetoond dat langdurige blootstelling aan elektromagnetische velden schadelijk is voor de gezondheid als de stroomdichtheid of de snelheid van energieopname in het lichaam beneden de grenswaarden voor blootstelling ligt. Omdat de resultaten van dierexperimenten niet altijd zonder meer te vertalen zijn naar de mens, is er ook epidemiologisch onderzoek bij werknemers gedaan. Hierin werd de mogelijke samenhang tussen langdurige blootstelling aan elektromagnetische velden op het werk en het vóórkomen van ziekten onder werknemers bestudeerd.

Alle onderzoek bij elkaar genomen is er geen verband aangetoond tussen blootstelling van werknemers aan elektromagnetische velden en het vóórkomen van kanker, de ziekte van Alzheimer, de ziekte van

Parkinson, multiple sclerose, amyotrofe lateraalsclerose, hart- en vaatziekten, hormoonstoornissen, verstoorde afweer of geboortedefecten. In enkele onderzoeken zijn wel aanwijzingen gevonden dat een bepaalde ziekte vaker voorkomt in een bepaalde beroepsgroep die op het werk wordt blootgesteld aan elektromagnetische velden. Deze beroepsgroep wordt echter ook aan andere risico's blootgesteld, zodat niet duidelijk is welke factor de belangrijkste rol speelt. Hiernaar wordt nader onderzoek gedaan, ook in Nederland in het kader van het ZonMw onderzoeksprogramma "Elektromagnetische velden en gezondheid".

Epidemiologisch onderzoek kan aanwijzingen geven voor een verband tussen blootstelling en ziekte, maar de interpretatie ervan kan lastig zijn. Ook onderzoek met proefdieren kan lastig te vertalen zijn naar de mens. Meer informatie over de opzet en beperkingen van wetenschappelijk onderzoek is te vinden in het kennisbericht "Wetenschappelijke onderzoeksmethoden".

4. Beoordelen en voorkómen of verminderen van de risico's in de werkomgeving

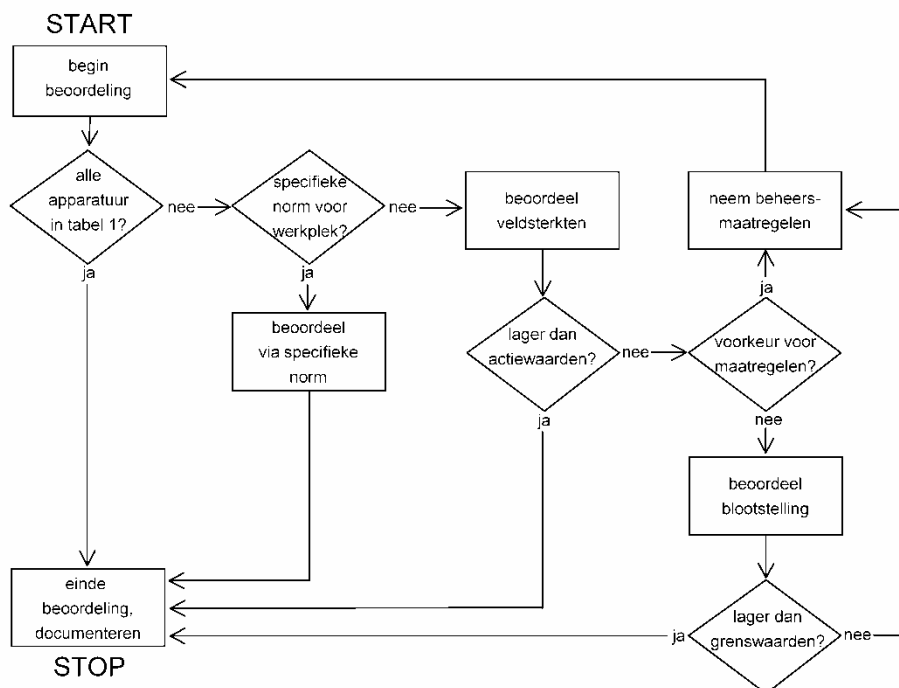
Beoordelen van de blootstelling

Een "werkomgeving" is in dit kennisbericht een combinatie van apparatuur op de werkplek en de manier waarop die apparatuur wordt gebruikt. Bij de RI&E moet de werkgever de risico's van elektromagnetische velden meenemen. Eerst moet de werkgever inventariseren welke bronnen van elektromagnetische velden aanwezig zijn. Als de werkgever niet bij voorbaat kan uitsluiten dat de elektromagnetische velden in de werkomgeving sterker zijn dan de Richtlijn toelaat, moet hij de blootstelling beoordelen. De werkgever kan daarvoor een deskundige om hulp vragen. In sommige gevallen moeten de sterkte en aard van de elektromagnetische velden in de werkomgeving worden gemeten. Het meten aan elektromagnetische velden is ingewikkeld en kan worden verricht door een gespecialiseerd bedrijf.

Voor de methode van meten en beoordelen van de blootstelling aan elektromagnetische velden zijn speciale normen beschikbaar. De belangrijkste norm voor een eerste beoordeling van de blootstelling aan elektromagnetische velden in arbeidssituaties is NEN-EN 50499. De methode wordt in deze norm samengevat in een figuur (zie Figuur 1). Voor bepaalde bronnen van elektromagnetische velden in arbeidssituaties kunnen echter specifieke normen beschikbaar zijn. Voorbeelden zijn de normen voor bepaling van blootstelling aan elektromagnetische velden van inductieverwarmers en zendinstallaties.

Volgens de Europese Richtlijn moet de werkgever bij de risicobeoordeling ook aandacht besteden aan indirecte effecten van elektromagnetische velden. Zo kunnen door inductie, contactstroom of vonkontladingen bij ontvlambaar materiaal of elektrische ontstekers indirecte effecten zoals branden of explosies ontstaan. Tevens kunnen elektromagnetische velden het functioneren van medische implantaten zoals pacemakers of insulinepompjes verstoren. Ook kunnen elektromagnetische velden boven een bepaalde sterkte metalen voorwerpen in het lichaam (bijvoorbeeld een botpin of een elektrodedraad) opwarmen.

Het kennisbericht "Meten van elektromagnetische velden, een vak apart" bevat informatie die kan helpen bij het beoordelen van meetrapporten, de daarvoor gebruikte meetprocedures en grootheden en de meetonzekerheden.

Figuur 1: Algemene methode voor het beoordelen van de blootstelling aan elektromagnetische velden in arbeidssituaties volgens Europese Norm NEN-EN 50499. Tabel 1 waarnaar in de figuur wordt verwezen is te vinden in deze norm. De figuur is uit het Engels vertaald.

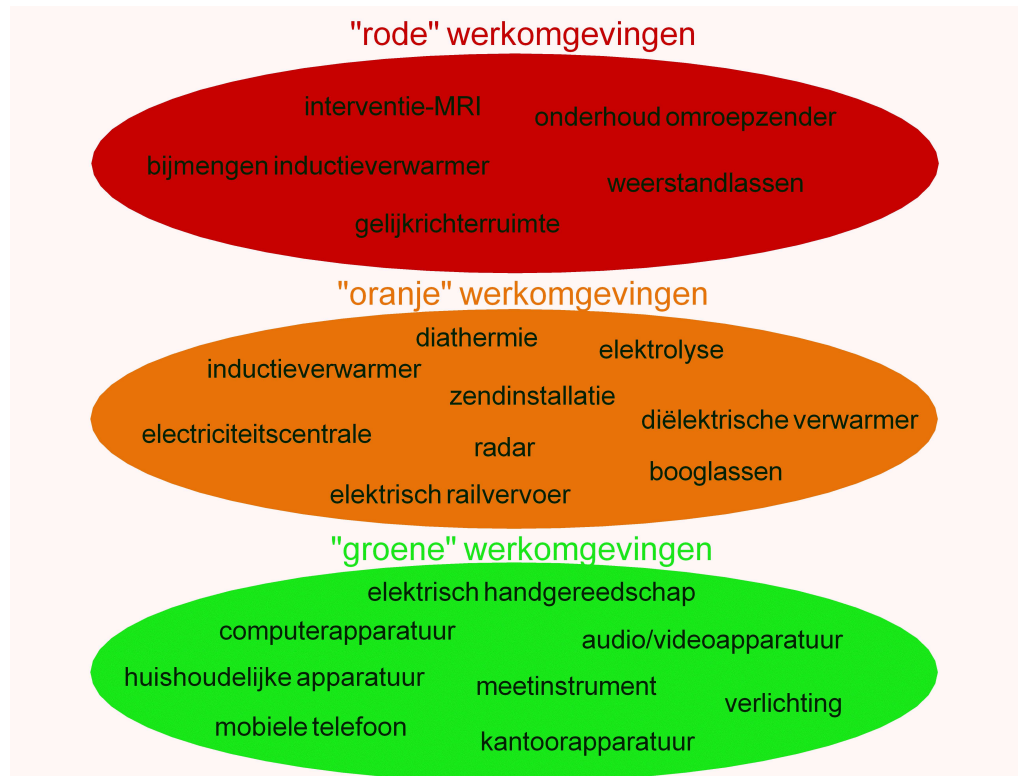
Verschillende werkomgevingen

Om de werkwijze in de norm NEN-EN 50499 te verduidelijken, kan men werkomgevingen waar elektromagnetische velden vóórkomen op basis van een eerste beoordeling indelen in drie categorieën: groen, oranje of rood. Van werkomgevingen in de **“groene”** categorie kan men van tevoren aannemen dat de actiewaarden in de Richtlijn niet worden overschreden. Hierin hoeven na de inventarisatie van bronnen dus geen verdere beoordeling of maatregelen plaats te vinden. De meerderheid van de werkomgevingen valt in de groene categorie.

In werkomgevingen in de **“oranje”** categorie kunnen de actiewaarden in de Richtlijn worden overschreden, maar worden de grenswaarden voor blootstelling waarschijnlijk niet overschreden. Hierin kan nadere beoordeling van de blootstelling nodig zijn, bijvoorbeeld door metingen te doen. Relatief eenvoudige beheersmaatregelen, zoals afstand houden, zijn hier voldoende om te hoge blootstelling te voorkómen. In het algemeen zullen in deze werkomgevingen nog geen symptomen optreden.

In werkomgevingen in de **“rode”** categorie worden de actiewaarden in de Richtlijn waarschijnlijk overschreden en is het mogelijk dat ook de grenswaarden voor blootstelling worden overschreden. Zo'n overschrijding van de grenswaarden kan al eerder in de wetenschappelijke literatuur zijn aangetoond, of moet door metingen of berekeningen worden vastgesteld. Overschrijding van de grenswaarden hoeft niet automatisch tot symptomen te leiden, omdat bij het vaststellen van de grenswaarden een veiligheidsmarge is toegepast. Om overschrijding te voorkómen kunnen uitgebreide beheersmaatregelen nodig zijn, zoals het herinrichten van een fabriek.

Voorbeelden van werkomgevingen in de groene, oranje en rode categorie zijn te vinden in Figuur 2. De indeling geeft een inschatting van de bestaande situatie toen de Richtlijn werd ingevoerd (2004), op basis van gepubliceerde resultaten van metingen op de werkplek. Vooral bij MRI-scanners, inductieverwarmers, weerstandlassen, gelijkrichters voor elektrolyse en bij onderhoud of reparaties aan bronnen kan te hoge blootstelling optreden als geen maatregelen worden getroffen.

Figuur 2: Voorbeelden van werkomgevingen in de groene, oranje en rode categorie. De indeling in kleurcategorieën geeft niet aan waar je "wel of niet mag werken", maar in welke werkomgevingen er in de huidige praktijk mogelijk actiewaarden en/of grenswaarden worden overschreden. Een werkomgeving is een combinatie van de apparatuur op de werkplek en de manier waarop die wordt gebruikt. Dit overzicht is niet volledig. De indeling is afgeleid van het rapport Elektromagnetische velden in arbeidssituaties, Bolte JFB en Pruppers MJM, SZW-werkdocument; RIVM rapport 610015001. Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Den Haag, 2006.

Voorkómen of verminderen van risico's

In dit kennisbericht worden algemene aspecten genoemd die kunnen helpen om risico's te voorkómen of verminderen. Voor informatie over specifieke werkomgevingen wordt verwezen naar het kopje "Waar vind ik meer informatie?". Een werknemer die zich zorgen maakt over de risico's van elektromagnetische velden op de werkplek kan zich in eerste instantie tot de werkgever richten en in tweede instantie tot de arbodienst waar de werkgever bij aangesloten is.

Wanneer uit de risico-inventarisatie en -evaluatie blijkt dat de grenswaarden voor blootstelling kunnen worden overschreden, moet de werkgever beheersmaatregelen nemen. Hiervoor geldt de arbeidshygiënische strategie: in de eerste plaats wordt blootstelling zoveel mogelijk bij de bron van het risico beperkt. **Maatregelen aan de bron** kunnen bestaan uit het uitschakelen, vervangen of wijzigen van de eigenschappen van de bron van de elektromagnetische velden zodat de sterkte ervan afneemt. Apparatuur die elektromagnetische velden produceert moet goed functioneren en goed zijn afgesteld. Als de apparatuur moet worden gerepareerd of schoongemaakt, is het het veiligst om de bron altijd uit te schakelen.

In de tweede en derde plaats worden **technische, respectievelijk organisatorische maatregelen** genomen. Maatregelen gericht op collectieve bescherming hebben hierbij voorrang boven maatregelen gericht op individuele bescherming. De bron van de elektromagnetische velden en aan- en afvoerkabels kan men afschermen met een metalen omhulsel. Van zulke afschermingsdelen moet men regelmatig de correcte werking controleren. In het algemeen is de veldsterkte het hoogst bij de bron en neemt deze af

met toenemende afstand tot de bron. Sommige voorwerpen in de buurt van de bron kunnen de lokale veldsterkte vergroten. Zulke voorwerpen kan men verwijderen. Ook kan men bedieningspanelen op een zodanige afstand van de bron plaatsen, dat te hoge blootstelling wordt voorkómen. Door ruimten fysiek af te sluiten, door hekken en waarschuwingsborden te plaatsen of door de grens van de onveilige zone op de vloer te markeren kan men ervoor zorgen dat werknemers voldoende afstand houden.

Een indeling van de werkplek in verschillende zones kan helpen om werknemers bewust te maken van de risico's. Zo geeft de norm NEN-EN 50499 als voorbeeld een indeling in drie zones: één waar de limieten voor leden van de bevolking niet worden overschreden, één waar de grenswaarden voor werknemers niet worden overschreden en één waar de grenswaarden voor werknemers mogelijk worden overschreden.

Pas in de laatste plaats wordt gekeken naar **persoonlijke beschermingsmaatregelen** zoals beschermende kleding of schoenen met rubber zolen. Het effect van persoonlijke beschermingsmaatregelen tegen de risico's van elektromagnetische velden is beperkt.

Bij het nemen van maatregelen ter beperking van risico's van elektromagnetische velden in arbeidssituaties moet men altijd meewegen of die maatregelen andere risico's niet verhogen. Zo zou bijvoorbeeld het houden van meer afstand tot een zendmast voor mobiele telefonie op een dak het risico om naar beneden te vallen kunnen verhogen.

Sommige werknemers geven aan gevoeliger te zijn voor de effecten van elektromagnetische velden dan anderen en klachten te krijgen bij blootstelling beneden de grenswaarden. Hoewel wetenschappelijk onderzoek niet heeft bevestigd dat blootstelling aan EMV beneden de grenswaarden gezondheidsklachten verergert, kan dit ook niet volledig worden uitgesloten. Mensen die aangeven elektrogevoelig te zijn, geven in ervaringsverhalen aan dat ze beter functioneren wanneer de blootstelling aan EMV wordt verminderd. Het gaat dan bijvoorbeeld om maatregelen zoals het verminderen van verstoring op het elektriciteitsnet, het uitschakelen van TL-verlichting en spaarlampen, het vervangen van DECT-telefoons door een toestel met draad en het vermijden van WiFi op de werkplek van de mensen die aangeven elektrogevoelig te zijn. In overleg met werknemers kunnen werkgevers proportioneel maatregelen nemen, waarbij de belangen van zowel werkgever, werknemer als collega-werknemers worden afgewogen. De arbodiensten kunnen daarbij een bemiddelende rol spelen. In het Kennisbericht Elektrogevoeligheid wordt hier verder op ingegaan.

5. Waar vind ik meer informatie?

Algemene informatie

* Voor meer informatie over elektromagnetische velden in de werkomgeving en arboreggeving: website van het Arboportaal (<http://www.arboportaal.nl/>), met als zoekterm "elektromagnetische". Daar is ook de Nederlandse tekst van de Europese Richtlijn te downloaden.

* Voor normen ter bepaling van de blootstelling aan elektromagnetische velden: website van het Nederlands Normalisatie-instituut NEN (<http://www.nen.nl/>). Gebruik als zoekterm "elektromagnetische". Hier is ook de algemene norm voor beoordeling van elektromagnetische velden in arbeidssituaties te vinden (NEN-EN 50499).

* Voor aanvullende informatie over elektromagnetische velden en de RI&E: Arbo-informatieblad nr.39 - Elektromagnetische velden, SDU Uitgevers, Den Haag, 2006 (aan te vragen bij Sdu Klantenservice, Den Haag, Tel. 070-3789880, E-mail Sdu@sdu.nl). De procedures in Europese normen zijn echter bepalend.

* Voor meer informatie over elektrogevoeligheid: website van het Kennisplatform Elektromagnetische velden en Gezondheid (www.kennisplatform.nl) met als zoekterm "elektrogevoeligheid".

Branche-specifieke informatie

* De website van het arboportaal bevat informatie over alle goedgekeurde arbocatalogi (<http://www.arboportaal.nl/types/alle/arbocatalogi?/onderwerpen>). De volgende arbocatalogi bevatten branche-specifieke informatie over EMV op het werk: Bouw en infra, Railinfra, UMC's (MRI), Ziekenhuizen.

* Voor personeel van ziekenhuizen en onderzoeksinstituten: brochure "Veilig omgaan met MRI voor werknemers", te downloaden via de website van het Ministerie van SZW (http://docs.minszw.nl/pdf/92/2008/92_2008_1_22101.pdf).

* Voor lassers: Website van het Nederlands Instituut voor Lastetechniek (<http://www.nil.nl/laskennis/>), onder het kopje "Gezondheid en veiligheid".

* Voor dakwerkers en onderhoudsmedewerkers van zendinstallaties voor mobiele telefonie: website van de Mobiele Netwerkoperators Nederland (<http://www.monet-info.nl/>); bevat ook een computerprogramma voor het opstellen van een Risico-Inventarisatie en Evaluatie, de RI&E Tool). Meer informatie over specifieke antennes is te vinden op de website van het Antenneregister (<http://www.antenneregister.nl/>).

* Voor Defensiepersoneel: Brochure "Arbo & Milieu A9 Blootstelling aan elektromagnetische velden".

Verantwoording

Kennisberichten beschrijven het standpunt van het Kennisplatform Elektromagnetische Velden en Gezondheid over een specifieke (wetenschappelijke) publicatie of een onderwerp. Kennisberichten zijn het resultaat van overleg tussen deskundigen uit de organisaties die deelnemen aan het Kennisplatform. De Gezondheidsraad heeft bij dat overleg een adviserende functie. Alle aan het Kennisplatform deelnemende organisaties staan achter de inhoud van de kennisberichten. De lijst van door de organisaties geraadpleegde literatuur is bij het Bureau Kennisplatform EMV op te vragen.

Doel van de kennisberichten is om burgers in de gelegenheid te stellen zelf hun mening te vormen op basis van betrouwbare informatie en om ondersteuning te bieden aan te voeren discussies op basis van feiten, deskundige interpretaties van wetenschappelijk onderzoek en heldere standpunten over elektromagnetische velden en toepassingen daarvan.

De Klankbordgroep EMV is in de gelegenheid gesteld om te reageren op het concept Kennisbericht.

Het Kennisbericht is uitgebracht in februari 2012 en wordt continu actueel gehouden in het licht van de wetenschappelijke en maatschappelijke ontwikkelingen.